

Pensjonisttannlegene:

Utakk er verdens lønn!

Helt fra NTF ble stiftet, har tannleger vært fritatt for kontingent fra deres fylte 70 år – dette gjaldt fram til 2004, da et famøst vedtak i representantskapet satte bom for denne ordningen. Fritaket var i sin tid begrunnet med at eldre tannleger gjennom mange år hadde bidratt både med penger og frivillig innsats for å bringe foreningen stadig framover og i stand til å løse foreningens mange oppgaver gjennom alle år. Vedtaket i 2004 framstår mer og mer som et uttrykk for uforstand.

For å belyse slik framtidsrettet innsats fra medlemmer gjennom alle år til foreningens og medlemmenes beste, kan det være på sin plass å nevne et par eksempler. Ved hovedstyrets møte i januar 1955 kunne presidenten, Leif Holden, senere æresmedlem i NTF og OTS, fortelle at NTF og OTS hadde fått tilbud om å kjøpe Kronprinsens gate 9. Selger var tannlege Georg Vefling, også en tidligere president i NTF, og salgobjektet besto av 60 aksjer i AS Gaardkompaniet som eide Kronprinsens gate 9. Salget skjedde med en halvpart hver til NTF og OTS, med kr 250 000,- på hver kjøper. Denne transaksjonen ble svært lukrativ for begge foreningene og har vært fundamentet for den gunstige økonomiske situasjonen de kom i. Aksjekapitalen «ynglet» mange ganger og er den bakenforliggende årsaken til at både NTF og OTS har egne husvære på gunstige vilkår – og til overmål mye «penger på bok».

Likevel var det i startfasen for byggingen av Tannlegenes Hus nødvendig med en ekstra innsats fra medlemmenes side for å realisere byggingen. Derfor ble det i en to-årsperiode krevet inn en ekstra kontingent på 400 kroner fra alle medlemmene, det tilsvarte 10–15 fortannsfyllinger på den tiden. Da Tannlegenes Hus senere ble solgt, innbrakte salget 40 millioner kroner til

NTF, for halvparten av denne summen kjøpte NTF sitt nåværende hovedkvarter. De fonds (f.eks. Husfondet) som NTF i dag disponerer, er i vesentlig grad kommet i stand takket være tidligere og nåværende eldre medlemmer. Vi snakker til dels om medlemmer som i alt vesentlig har drevet tillitsmannsarbeid uten en krone i godtgjørelse for tapt arbeidstid, dette representerte i flere tilfelle en ikke ubetydelig sum. Av enkeltpersoner kan nevnes Rolf Wang-Norderud, tidligere president og æresmedlem i NTF og OTS, han sto på tidlig og sent under planleggingen og byggingen av Tannlegenes Hus – og Ulf Benterud (nå utmeldt medlem) som utførte mange timer med gratisarbeid for OTS før og under overtakelsen av husværet i Niels Juelsgate. Heller må ikke glemmes de mange timer i ordinær arbeidstid som ble ofret i komité- og utvalgsarbeid; for å nevne ett: Honorarutvalgets medlemmer brukte et utall hele ordinære arbeidsdager gjennom mange år for å stable på beina honorartariffen som myndighetene «forlangte» midt på 1970-tallet.

Dagens yngre tannleger viser en bedrovelig mangel på vilje til å delta i den dugnaden som tillitsmannsarbeid er. Det er rimelig at de som deltar på et representantskapsmøte får dekket reise og nødvendig hotellopphold, men at de i tillegg skal få 5000 kroner for å være tilstede, er vanskeligere å forstå for dem som i en årrekke har utført denne innsatsen gratis når de nå i tillegg blir fratatt «hevdvunne» goder som kontingentfritak som pensjonister. Enhver som har litt innsikt i trykkekostnader vil forstå at det ikke koster 700 kroner i året for hvert pensjonistmedlem for å trykke noen flere eksemplarer av vårt utmerkede Tidende. Ikke desto mindre var dette kronargumentet for vedtaket i 2004.

Flere av våre eldre medlemmer har – ikke uten bitterhet – meldt seg ut av

foreningen etter vedtaket i 2004, ikke minst gjelder dette tannleger i tidligere framtrekkende tillitsverv og foredragsholdere fra våre undervisningsanstalter. De har fortjent å være medlemmer resten av livet. Vi kan lære av dem. De beriker miljøet. Vi ville, også for vår egen del, så gjerne fremdeles se disse kollegene i vår midte på møter både sentralt og lokalt.

Saksbehandlingen forut for vedtaket i 2004 var dårlig venstrehåndsarbeid. Det er også et stort spørsmål om det er juridisk holdbart å bryte en «avtale» med dem som har betalt kontingent et langt yrkesliv hvor «avtalen» var å slippe kontingentutgiften etter «endte arbeidsdag». Vedtaket i 2004 hadde tilbakevirkende kraft ut fra et tvilsomt motiv. For yrkesaktive medlemmer betydde den en besparelse på ca. 100 kroner, eller noen få minutters arbeid. Det er bra med 95 % oppslutning, men det er ille at 5 % ikke er medlemmer ut fra det famøse vedtaket i 2004. Når vil Hovedstyret gjøre alvor av å se på vedtaket med nye øyne, noe det «lovte» å gjøre like etter vedtaket, nå er det kanskje glemt – i likhet med pensjonisttannlegene? Til overmål faller også disse utmeldte pensjonistene utenom fellesskapet i OTS' Hønnørklubb og liknende klubber som har sett dagens lys i enkelte andre lokalforeninger.

Mikael Grøthe
Jan H. Parow